

Phần câu hỏi :

Câu số 1 :

Bà con mình đọc báo in, báo điện tử, thường thấy nói đến cái vụ...tình đồng chí, đồng chóc giữa đảng cộng sản Việt Nam với sư phụ Trung Quốc được nối kết với nhau bởi cái chi hè ? À ! Nối kết với nhau bởi...**16 chữ vàng và 4 cái Tốt**. Vậy chớ **16 chữ vàng và 4 cái Tốt** là giống chi ? Ai biết, xin giơ tay, mời phát biểu ý kiến cho bà con ta nghe chơi....Trời ! Mần răng mà nhớ cho ra hè....Suy nghĩ chút chút coi.

Câu số 2 : 2.1/- Trong 1 lớp học ở Sài Gòn, à quên... thành phố Hồ Chí Minh chớ ! Tên chi mà dài lòng thòng, ón thấy mô ! Cô Giáo chỉ một em và hỏi : Em cho biết: tại sao thứ Hai vừa qua em không đi học ? - Em học sinh đứng lên ngập ngừng, e dè rồi trả lời : thưa Cô, hôm đó Mẹ em giặt hết quần áo nên em không có bộ quần áo đảng hoàng như thế này, cho nên Em không dám đến trường sợ bị Cô phạt ! Thế sao hôm thứ Ba, là ngày tiếp theo, Em cũng không đến lớp như các Em khác, nghĩa là Em vẫn vắng mặt ? – Tới đây, bà con thử đoán xem em học trả lời ra sao mà Cô Giáo lại...phát cười và không phạt Em nữa ?

2.2/- Hai bố con nhà kia vốn là **những tay chơi cờ** chuyên nghiệp.(*professional chess players*). Buổi tối, sau ngày thi vào Đại Học đầu tiên, ông Bố hỏi cậu con trai : - Con nói cho Bố nghe về môn thi ngày hôm nay, con làm bài ra sao ? – Cậu con trai bình tĩnh, thoải mái trả lời : Bố tin vào con đi ! Thắng hay thua ăn nhau ở ván cờ cuối cùng, phải không Bố ? - Đúng thế con à ! Có khi ta thua trắng ván đầu, nhưng thắng ở 2 ván cuối cùng thì ta vẫn thắng oanh liệt như thường..- Đền đây, bà con, Cô bác có biết cậu con trai nói tiếp như thế nào để cho ông Bò an tâm cho ngày thi kế tiếp, tức là hôm sau như thế nào không ?

2.3/- **Người phương Đông và phương Tây khác nhau....**

Trong thời cực thịnh của đế quốc Anh, Rudyard Kipling viết:

Đông là Đông; Tây là Tây,

Đông và Tây không bao giờ gặp nhau.

Bà con phe ta ai biết cái vụ Đông với Tây này khác nhau như thế nào, xin vui lòng giải thích sơ sơ cho mọi người nghe thử xem nó ra sao, chớ nghe khơi khơi như vậy coi bộ mơ hồ, thấy ơn ơn xương sườn , lá lách mất rồi đó !

Câu số 3 : Các cô, các cậu nhà ta coi bộ hoảng loạn tinh thần vì 2 câu hỏi trên hơi...căng. Vậy, để thay đổi...*món nhậu*, ta đổi sang cái mục có chút chút họ hàng liên quan đến tiếng Anh, tiếng Mỹ nghe ! Chịu không ? – O.K. !

- **Workhouse** : Người Mỹ sai với cái nghĩa...người Việt mình kêu là chi ? Còn người Anh thì có nghĩa như vậy không ?

- **Avenue** : người Mỹ và người Anh sai với ý nghĩa khác nhau làm sao ?

- **Dormitory** : Người Mỹ và người Anh sai chữ này với 2 nghĩa khác nhau, nói nghe thử coi !

- **Foreign** : Người Mỹ và người Anh sai chữ này có hoàn toàn giống nhau y chang không ?

- **Frontier** : Người Mỹ và người Anh sử dụng chữ này có khi nào khác nhau không ?

Đang hăng máu vịt, định hỏi thêm chút nữa cho vui, nhưng có cô, có cậu nào đó biết được, la làng , thông báo cho nhau...chuẩn bị xuống đường biểu tình yêu cầu ..Stop ! Stop ! Thế cho nên xin ngừng ở đây, kỳ khác hỏi tiếp.

- **Xem trả lời nơi trang**

*

Phần trả lời câu hỏi :

Câu số 1 :

Bà con mình đọc báo in, báo điện tử, thường thấy nói đến cái vụ...tình đồng chí, đồng chóc giữa đảng cộng sản Việt Nam với sư phụ Trung Quốc được nối kết với nhau bởi cái chi hè ? À ! Nối kết với nhau bởi...**16 chữ vàng và 4 cái tốt**. Vậy chớ

16 chữ vàng và 4 cái tốt là giống chi ? Ai biết, xin giơ tay, mời phát biểu ý kiến cho bà con ta nghe chơi....

1.1/- 16 chữ vàng : 16 chữ vàng là 16 chữ kể dưới đây nghe bà con :

A/- Thứ nhất: Ổn định lâu dài: (*Trường kỳ ổn định*) : **4 chữ thứ nhất.** này bảo cộng sản Việt Nam khéo mà ăn ở cho biết điều, đừng có lộn xộn, ám a ám ố để cho xảy ra những điều méch lòng nhau, tức là đừng có hỗn hào với sư phụ Tàu cộng để cho sư phụ phải kéo cả nửa triệu quân tràn qua biên giới phía Bắc Việt Nam, phá tan hoang 6 cái Tỉnh khôn khố khôn nạn gần biên giới với sư phụ, với mục đích là dậy cho đàn em...1 bài học để hiểu thế nào là...lễ độ, hồi tháng 2 -1979 đó. Bà con miền Bắc Việt Nam, hơn ai hết, nhớ mãi muôn đời cái bài học nớ. Đàn em hồi ấy được Đại Sư Tổ là Liên Xô đỡ đầu cho nên mới dám lộn xộn để cho Sư phụ Tàu cộng mãn như rứa.chớ....

B/- Thứ hai: “Hướng tới tương lai” (*Diện hướng vị lai*). **4 chữ nữa là 8** . Phải hỏi cho ra lẽ là tương lai nào? Cũng là lối nói mỉa dân trong chủ nghĩa Marxism, dùng thúc đẩy người dân vượt qua tư bản tiến nhanh vào tương lai đó là chủ nghĩa xã hội, rồi chủ nghĩa cộng sản. (Ai chưa biết thì hãy tìm hiểu chữ Forward in Marxism, tiếng Đức là vorwards). Hàm ý phỉnh người dân đừng nghĩ đến những gì xảy ra hôm nay, dù đất nước điêu linh, dân tộc có tàn lụi, dù phải chịu thua thiệt, mất cả nơi che nắng đụt mưa, con người phải chịu bao nhiêu đau khổ, đọa đày, hy sinh tất cả cũng chỉ vì hướng về tương lai xã hội chủ nghĩa tốt đẹp do cộng sản sẽ mang lại... Nghe ngon lành quá ta ! Tin tưởng vào lối tuyên truyền hung hăng như pháo nổ của cộng sản là có đường...đói rách, nghèo khổ muôn năm....

C/- Láng giềng hữu nghị (*Mục lân hữu hảo*) : **4 chữ nữa là 12** . Được không, đối với một tên hàng xóm như Trung quốc? Quan hệ quốc gia dân tộc mà dựa vào tình cảm và lấy đó làm nền tảng thì không bị nước mất nhà tan mới là chuyện lạ. Thoạt nghe qua mấy chữ này không có gì sai hay đáng chỉ trích. Nhưng thử hỏi ai có thể nào tiếp tục nhịn nhục một nhà hàng xóm lúc nào cũng có lòng gian manh muốn nuốt trọn tài sản, hiếp đáp, đe dọa đến hạnh phúc gia đình mình,.. không từ bỏ thủ đoạn nào. Chui rào, đục tường, phá ngõ, lấn biên, giành sân, phá những giềng mối tốt đẹp trong quan hệ gia đình... Trong lịch sử quan hệ quốc gia lân bang tột tệ nhất thế giới phải kể chỉ có Trung quốc đối với Việt Nam. ..

C/- Thứ tư : “Hợp tác toàn diện”. (*Toàn diện hợp tác*) : **4 chữ này nữa là đủ 16** . Tại sao? Nghĩa là thế nào? Hệ quả ra sao? - Trên chính trường ngoại giao ở các nước dân chủ tự do tiên tiến mọi quyết định đều do dân bởi kết quả lợi hại từ những quyết định ấy đều ảnh hưởng trực tiếp đến hạnh phúc của người dân và nền an ninh, hoà bình thịnh vượng lâu dài của đất nước và dân tộc của họ. Việc ấy được thực hiện qua quá trình thăm dò ý kiến bằng toàn bộ phương tiện truyền thông đa chiều, đa dạng và thông qua tự do tranh luận, bàn thảo và cuối cùng là bầu phiếu bởi những người đại diện cho họ. Những đại diện này là

những người đắc cử qua cuộc phổ thông đầu phiếu, tự do ứng cử, tự do bầu. Còn ở Việt Nam, một tập thể đảng cộng sản tự cho mình sáng suốt nên tự quyết định tất cả, rồi dùng cái loa của đảng và nhà nước tuyên truyền. Quyết định “Hợp tác toàn diện” cũng vậy. Hợp tác toàn diện là ...sư phụ Tàu cộng bảo sao là cứ nghe vậy cho yên ổn. Còn nếu lộn xộn, bướng bỉnh, cứng đầu là...a-lê hấp ! Sư phụ bọp tai, đá...đít cho vài cái, rồi lại cho ...học bài tiếp....

2.2/- 4 cái tốt của cộng sản Việt Nam đối với Trung Quốc là :

“Láng giềng tốt, bạn bè tốt, đồng chí tốt, đối tác tốt” Người Việt Nam chắc chắn thừa thông minh để hỏi rằng Tốt ở đây dựa trên cơ sở nào, tiêu chuẩn nào? Ai quyết định thế nào mới TỐT ? Đây là đối ngoại quốc gia hay anh em đồng đảng có kẻ lớn người nhỏ ? Ai quy định, ban ra cái kiểu tốt này ? Nhất định là sư phụ Tàu cộng rồi còn chạy đi đảng mô nữa ! Loanh quanh rồi cũng là sư phụ nói sao thì phải theo, sư phụ nêu ra là mau lẹ...đồng ý. Còn vợ vẫn, quên mất tiêu cái câu Cha Mẹ dậy rằng...*Cá không ăn muối cá uon, con cãi cha mẹ trăm đường con hư*...là...theo phép tắc bên Tàu, con phải nằm xuống đất cho cha mẹ cầm roi mây quất vào mông...đít...độp !...độp !...Không có lời thôi chi cả.... Đấy ! Cái màn...16 chữ vàng và 4 cái tốt đó ! Phần lợi chui hết vào túi, bao bị của Tàu cộng, còn cái thiệt thòi, chịu đựng đổ hết lên đầu phía Việt Nam, từ đám đầu sỏ lãnh đạo cộng Đảng, chính phủ, cũng như dân chúng nghèo khổ, thấp cổ, bé miệng....thôi hà !!!

Câu số 2 : Hai câu đó lai rai lượm được từ thành phố Sài Gòn ở bên quê nhà....

2.1/-Trong 1 lớp học ở ...Sài gòn, à quên...thành phố Hồ Chí Minh chớ ! Tên chi mà dài lòng thòng, nghe ón thấy mò ! Cô Giáo chỉ một em : Em cho biết: tại sao thứ Hai vừa qua em không đi học ? - Em học sinh đứng lên ngập ngừng, e dè rồi trả lời : thưa Cô, hôm đó Mẹ em giặt hết quần áo nên em không có bộ quần áo đảng hoàng như thế

này, cho nên Em không dám đến trường, sợ bị Cô phạt ! Thế sao hôm thứ Ba, là ngày tiếp theo, Em cũng không đến lớp như các Em khác, nghĩa là Em vẫn vắng mặt ? – Tới đây, bà con thử đoán xem em học sinh sẽ trả lời ra sao mà Cô Giáo lại...phát cười và không phạt Em nữa ? – Thì ra....Em học sinh ngây thơ trả lời : Thưa cô, Em có đi ạ ! Nhưng khi đi ngang qua nhà Cô, Em thấy Cô phơi quần áo nhiều quá, em đoán chừng Cô cũng như Em hôm trước cho nên Em quay về...Cô Giáo nghe xong, không nhịn được cười...và đành tha cho cậu học sinh bé nhỏ, không hỏi thêm nữa. Học sinh cả lớp nhìn nhau., cười khúc khích.....

2.2/- Hai bố con nhà kia vốn là **những tay chơi cờ** chuyên nghiệp (*professional chess players*). Buổi tối, sau ngày thi vào Đại Học đầu tiên, ông Bố hỏi cậu con trai : - Con nói cho Bố nghe về môn thi ngày hôm nay, con làm bài ra sao ? – Cậu con trai bình tĩnh, thoải mái trả lời : Bố tin vào con đi ! Thắng hay thua ăn nhau ở ván cờ cuối cùng, phải không Bố ? - Đúng thế con à ! Có khi ta thua trắng ván đầu, nhưng thắng ở 2 ván cuối cùng thì ta vẫn thắng oanh liệt như thường. - Cậu con trai nói tiếp : luôn luôn nghe lời Bố dạy, cho nên con đã để... giấy trắng cho môn thi đầu tiên, dồn hết khả năng sức lực cho 2 môn thi tiếp theo vào ngày mai đó, Bố ạ ! Ông Bố...tôi tắm mặt mũi, loạng choạng muốn xỉu....

2.3/- Người phương Đông và Tây khác nhau.... Phải không ? – Để coi nào :

Trong thời cực thịnh của đế quốc Anh, Rudyard Kipling viết:

Đông là Đông; Tây là Tây,

Đông và Tây không bao giờ gặp nhau. – Khác nhau thế nào à ?- Chắc là phải bấm phôn hỏi lung tung mới được.

A lô ! Nghe đây ! Nói đi, lẹ lên ! Đông Tây khác nhau chứ !

* Người phương Đông sinh và sống ở phương Đông, nơi mặt trời mọc.

Người phương Tây sinh và sống ở phương Tây nơi mặt trời lặn.

* Người phương Tây da trắng, trong khi người phương Đông da màu.

* Phương Đông nóng và dồi dào thảo mộc, nên người phương Đông ăn nhiều thực phẩm rau cỏ và có vẻ trầm mặc hơn người phương Tây. Nhiều tôn giáo quan trọng trên thế giới đều phát xuất ở Á Châu tức phương Đông đối với người Tây phương. - Người phương Tây ăn nhiều thịt, nhất là thịt bò, sữa để đủ sức đương đầu với khí hậu lạnh. Do ảnh hưởng của khí hậu lạnh, họ thích hoạt động, hội họp và ra chuồng thể thao.

* Khi gọt trái cây, người phương Tây gọt từ ngoài vào trong. Người phương Đông gọt từ trong ra ngoài.

* Cách chuốt / gọt bút chì hay chèo xuống của phương Đông và Tây cũng khác nhau, ngược chiều với nhau...!

Nhưng đó là những biểu tượng khác nhau bên ngoài mà thôi đấy nghe bà con. Còn khác nhau về nhiều thứ trong con người, đầu óc, tim gan, phổi phèo, cũng như trong cuộc sống thì...tùm lum, tà la...nhiều thứ khác nhau lắm. Khi nào tiện, Lão Phan sẽ...xin phép trình làng sau. OK. !

Câu số 3 : Các cô, các cậu nhà ta coi bộ hoảng loạn tinh thần vì 2 câu hỏi trên hơi...căng. Vậy, để thay đổi...*món nhậu*, ta đổi sang cái mục có chút chút họ hàng liên quan đến tiếng Anh, tiếng Mỹ nghe ! Chịu không ? – O.K. !

Theo ngôn ngữ truyền thống (*traditional language*) từ xưa thì :

- **Workhouse** : Người Mỹ sai với cái nghĩa : nhà trừng giới, nhà cải tạo, giúp cho con người bỏ cái xấu, học cái tốt, học nghề nghiệp để có thể sống ngay lành ngoài xã hội. Còn người Anh thì sai chữ Workhouse để chỉ nhà...tế bần, giúp đỡ người nghèo khó....

- **Avenue** : người Mỹ ; Chỉ bất cứ **đại lộ** nào. – Còn người Anh thì Avenue chỉ **đại lộ có cây bên đường**.

- **Dormitory** : Người Mỹ chỉ : ký túc xá sinh viên . Còn người Anh , Dormitory là phòng ngủ dành cho các sinh viên bị đau ốm, bệnh tật. (*sick students*).

- **Foreign** : Người Mỹ và người Anh sai tiếng tính từ (*adjective*) này để chỉ...thuộc về nước ngoài, ngoại quốc.

Riêng người Mỹ, còn dùng để chỉ sự khác biệt giữa các Tiểu bang trong Liên bang Hoa Kỳ.

- **Frontier** : Người Mỹ và người Anh sử dụng chữ này để chỉ biên giới nói chung. Riêng trong lịch sử Hoa Kỳ, chữ Frontier

Avenue theo kiểu người Anh là phải như vậy !

còn được dùng để chỉ những vùng giáp giới với những vùng chưa được khai thác.

Đó là nói về ngôn ngữ truyền thống (*traditional language*) chớ thời đại ngày nay, sự giao thiệp, liên lạc giữa các quốc gia thân cận với nhau, ngôn ngữ đã thay đổi, hòa đồng khác xưa nhiều rồi. Chúng ta đã nhận thấy điều đó từ lâu, phải không bà con ? Thôi, nghỉ giải lao ở đây, đi kiếm cái chi...lai rai ba sợi chút chút, kỳ sau màn tiếp !

Lão Phan